

Rejseberetning fra tandlægemission på Cebu, Filippinerne 2019

I juli måned satte en gruppe på 8 tandlægestuderende, 1 klinikassistentstuderende, 4 nyudklækkede tandlæger samt 3 erfarne tandlæger kursen mod øen Cebu på Filippinerne.

Den første del af missionen startede i Tabogon, beliggende på den nordlige østkyst. Her opsatte vi en mobil tandlægeklinik i den lokale sportshal. Hver unit bestod af en liggestol, et hjemmelavet sug samt en værktøjskasse bestående af trefunktionssprøjte, airroter og vinkelstykke. Vand til unitten kom fra to sodavandsflasker, og lys fik vi fra vores egne pandelamper.

Den første dag gik i høj grad med at udforske klinikens talrige udstyr og lære nye instrumenter at kende. Vi stiftede bl.a bekendtskab med amerikanske ekstraktionstænger, der var opbygget lidt anderledes end de velkendte.

Både voksne og børn strømmede ind og måtte vente tålmodigt på plastikstole i den bagende varme, som end ikke gulvventilatorerne kunne ændre på. Behandlingsmulighederne var begrænset til tandekstraktioner samt fyldninger, men ved udvidet behov kunne også udføres amotioer og tandrensninger. Det blev hurtigt en realitet, at behandlingsbehovet var ekstrem stort, og vi var nødsaget til at prioritere hvilke behandlingerne, der blev lavet på den enkelte patient.

Et udvalg af donerede tænger fra hele Verden.

Tandlægearbejdet bestod derfor først og fremmest i at smertelindre patienten, typisk i form af ekstraktion af tænder med cariesangreb perforeret til pulpa eller fjernelse af rodstumper. Derefter skulle der udvælges de værste/mest trængende resterende cariesangreb i patientens mund, hvilke blev behandlet med operativ fyldningsterapi. Vores assistenter varierede mellem

familiemedlemmer og interesserede tilskuere, og trods grundige instrukser var deres hygiejne svingende.

I løbet af kort tid, fik vi den basale kommunikation med patienterne på plads i form sakit [sokit] (smerte), lbot [ibut] (ekstraktion) og pasta (fyldning). Gloserne kunne sammen med kropssprog, diverse håndtegn samt ansigtsudtryk skabe en forståelig kommunikation mellem os. Vi lærte efterhånden også at filippinere sjældent siger ordet "Ja", men i stedet løfter øjenbrynene. Når vi spurgte patienterne, om de følte smerter (sakit?) handlede det altså om at holde øje med patientens øjenbryn.

Filippinerne er et af de lande med det største sukkerforbrug i verden pr. indbygger. Konsekvenserne af filippinernes høje sukkerforbrug og manglende viden om tandsundhed kom til udtryk ved multiple carieslæsioner hos samtlige patienter. Cariesangrebene var hovedsageligt placeret på okklusalfladen af præmolarer og molarer samt approximalt på fortænderne.

Vi arbejdede på højtryk fra kl. 8-17 hver dag, med tøj der kunne vrides som en våd klud. Trods dette måtte vi desværre sende folk hjem hver dag, da køerne simpelthen var for lange. Disse blev dog tilbudt at komme tilbage dagen efter og få behandling.

Desperationen blandt patienterne kunne mærkes. En fattig mor rejste dagligt fra en afsides landsby med sine tre små børn hen til vores klinik fire dage i træk og ventede tålmodigt på at det blev deres tur.

Et klassisk syn hos de unge med kaviteter 1+1. Når det håndholdte røntgenapparat virkede, var der på særlig indikation mulighed for at tage et røntgenbillede.

Grundet manglende køkultur og desperation fra de andre lokale for at blive behandlet, blev familien sprunget over flere dage i træk. Familien blev heldigvis behandlet til sidst, og situationen medførte en bedre strukturering og kontrol af køen fremover.

Den anden del af missionen foregik i San Remegio, beliggende på vestlige kyst. Her blev klinikken sat op på en basketballbane ud til kysten. Elever ankom med busser fra diverse skoler og glædede sig til at blive behandlet. Her havde vi fået tildelt hjælp i form af assistenter, som var alt fra sygeplejerskestuderende, fysioterapeutstuderende til frivillige. Den hyppigste årsag til børn ikke går i skole i filippinerne skyldes tandsmerter, og derfor er det essentielt for deres indlæring at blive smertefrie.

De mange ventende og tålmodige skolebørn, der kom uden forældre.

Her var vi meget overraskede over de tandsæt vi blev mødt med. Børn dukkede op med helt nedcarierede permanente molarer, der ikke kunne reddes på nogen måde, hvorfor de blot kunne ekstraheres. Også deres mælketænder var nedcarierede typisk til gingivaniveau.

Derudover havde næsten alle børn persisterende primære tænder rundt omkring i tandsættet. Dette kunne bl.a. forklares ved at børnene generelt ikke rokkede deres tænder og anså det at fjerne tænder, som noget en tandlæge gør. Flere af de primære tænder kunne man fjerne med to fingre og uden

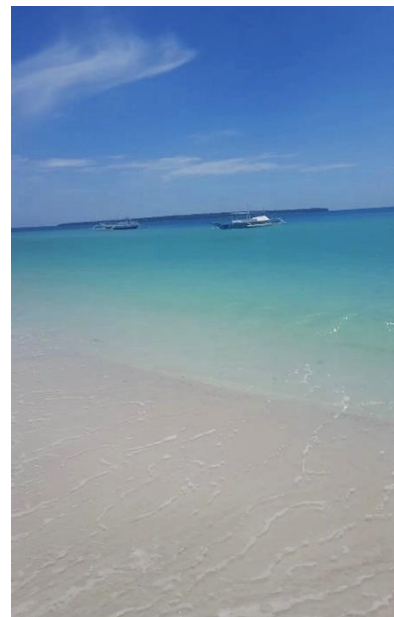

Et uddrag af ekstraktioner på en enkelt patient.

bedøvelse. Det er desuden en udbredt opfattelse i lokalbefolkningen, at en del af sjælen sidder i tænderne, hvorfor flere voksne frabad sig ekstraktioner.

Til trods for de hårde arbejdsdage, var der også tid til at slappe af ved hotellets pool om aftenen samt afprøve hotellets hot-stone massage, der fik løsnet kroppen godt op efter de akavede arbejdsstillinger. Den filippinske tradition tro, fik alle lov til at lege karaokestjerner for en aften – eller to.

Derudover fik vi også muligheden for at udforske en af Cebus naboer på vores fridag. Her fik vi oplevet den smukke filippinske natur ved en strand med krystalblåt vand. Her var det tid til at udfordre hinanden i en omgang beachvolley samt nyde områdets friske kokosnødder.

Udsigt til krystalblåt vand på fridagen

Tilbage på klinikken blev arbejdet udfordret af det omskiftelige vejr. En tyfon slog vejen forbi midt på dagen, hvilket resulterede i midlertidigt kaos. Alle stole, instrumenter og maskiner blev oversvømmet, og patienter og behandlere blev gennemblødte. I al hast blev materialerne reddet, og presenninger blev fundet for at dække af for behandlinger, der ikke kunne afbrydes. Efter tyfonen havde lagt sig, måtte vi indse, at det var en tabt kamp at få klinikken op igen for dagen, så vi måtte sige tak for i dag og komme tilbage med fornyet energi dagen efter.

En udfordret tørlægning under tyfonens rasen

Der blev i alt behandlet 890 patienter, hvoraf der blev lavet 547 fyldninger og 2107 ekstraktioner samt diverse tandrensninger og andre tandbehandlinger. Behandlingerne har været med til at gøre en kæmpe forskel for disse børn og voksne, som foruden missionen ikke ville kunne få behandling. Dentalmissionen med Rise Above har givet os en masse erfaringer, og vi vil meget gerne takke *Region Hovedstadens Tandlægeforening* for deres sponsorat, der har bidraget til en uforglemmelig og lærerig oplevelse.

De bedste hilsener

Caroline Nordahl

Julie Birk

Josephine Larsson

Pernille Bonde

Tina Hedayati

Årets behandlerteam med Rise Above, Cebu 2019.